

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in de heelkunde

<https://hdl.handle.net/1874/259741>

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

Doctor in de *Heelkunde*,

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACTHIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

D^R. W. G. BRILL,

GEWOON HOOGLEERAAR IN DE FACULTEIT DER LETTREN EN WIJSBEGEERTE,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAI

EN

VOLGENS BESLUIT VAN DE GENEESKUNDIGE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op Woensdag den 12de Juli 1871, des namiddags te 7½ uur,

DOOR

ETHELRID DESSÉ,

MED. DOCTOR.

Geboren te Nickerie (*Suriname*).

UTRECHT.

Stoomdrukkerij van

P. W. VAN DE WEIJER.

1871.

ST. JAMES

Journal of the

ST. JAMES

ST. JAMES

STELLINGEN.

I.

Er zijn geene gronden, die pleiten voor de meening, dat de vermeerdering van witte bloedlichaampjes in het bloed van pyaemici, een gevolg is van het intreden van ettercellen in het bloed.

II.

Bij gecompliceerde fracturen der ledematen, zonder belediging van groote vaten of zenuwen, is de antiseptische methode van behandeling een hoog te waardeeren middel.

III.

Het gevoel van koude rillingen, dat bij den aanvang van koorts wordt ondervonden, kan zoowel van de hooge lichaamstemperatuur, die de huid voor de omgevende temperatuur gevoeliger maakt, als van eene, door tijdelijke irritatie der vasomotorische zenuwen veroorzaakte, vermindering der huidcirculatie afhangen.

IV.

De aanvallen van koude rillingen bij suppuratieve koortsen gaan niet aan de werkelijke vorming van etter vooraf, maar volgen daarop.

V.

Hyperinose bij inflammatie ontstaat niet ten gevolge van algemeene, maar van een locale fibrinevorming in het ontstoken weefsel.

VI.

In geen geval van ontsteking met suppuratie kan men bewijzen dat de geheele massa van ettercellen, in het zieke deel aanwezig, uitgetreden witte bloedligchaampjes zijn.

VII.

Gesneden wonden genezen somtijds door zoogenaamde »onmiddellijke vereeniging».

VIII.

Bij de eerste operatie van een psoas-abces mag niet de geheele hoeveelheid etter verwijderd worden.

IX.

Bij geschoten wonden in de long mag men niet onmiddellijk tot paracentesis thoracis overgaan.

X.

Bij fracturen met dislocatie, moet deze eerst gereponeerd worden, alvorens eenige poging tot behandeling der fractuur zelve aan te wenden.

XI.

Indien, in gevallen van haemorrhagia cerebrie, na trauma, coma intreedt en men heeft besloten tot trepanatie, heeft men de meeste kans van verlichting aan te brengen, wanneer men de operatie aan de niet gewonde zijde verricht.

XII.

Wanneer de darm, na operatie van hernia incarcerata, gangraeneus wordt bevonden, mag hij niet in den buik worden teruggebracht.

XIII.

Bij scirrhus van de borst met induratie en vergrooting der glandulae axillares van dezelfde zijde, gepaard gaande, is het twijfelachtig of operatief ingrijpen noodig is.

XIV.

Bij gangraen van eenig deel, bijv. van den voet, mag men niet tot de operatie overgaan, alvorens de natuur door suppuratie een poging heeft gedaan tot afstooting van het gangraeneuse deel.

XV.

Het is gevaarlijk een patient te opereeren, die aan albuminurie lijdt.

XVI.

In een vroeg stadium van gonorrhoeë is het gebruik van adstringerende injecties niet noodzakelijk om genezing te bewerken, en blijkt dikwijls nadeelig.

XVII.

Syphilisatie is niet zulk een voldoende waarborg tegen besmetting, om haar als een algemeen prophylacticum te doen aannemen.

in the year 1800, the first time
that the British had ever
been so far from home.

The first time that the British
had ever been so far from home
was in the year 1800, the first time
that the British had ever been so far from home.

The first time that the British
had ever been so far from home
was in the year 1800, the first time
that the British had ever been so far from home.

The first time that the British
had ever been so far from home
was in the year 1800, the first time
that the British had ever been so far from home.